

CONFUSIONE LINGUARUM. 97

quendam edit mollem, præcedente G, ut: gagna q^s.
ganja, lucratus est.

111. Immobile, in tertiis personis pluralis numeri Indicativi, desinentibus in E foemininum cum NT, tunc N semper quiescit, ut: aymenc, q^s ay-
mec, amant.

P.

112. P. Hoc movetur & quiescit.

113. Movetur, & in principio, & in fine dictionis,
extra Orationis seriem.)

114. In Principio, ut: pere pater, prester mutuo
dare.

115. In fine, in paucissimis, ut: Hip, Interjectio,
quæ saltantis alacritatem indicat. Hop verò ali-
quem inclamantis & vetere voce jam obsoleta Ha-
nap. Item cap promontoriū, coup ictus, beaucoup
multum, sep vitis.

116. Quiescit: 1. semper præcedens literam S vel
T, ut: hanaps, ceps, temps, sept, compte promptus.

117. 2. à nonnullis P scribitur inter E & U, ne E
cum E U sequente confundatur, ut: ensepuelir,
sepelire. Melius tamen omitteretur, quia aliàs U
positum inter duas vocales, consonantis naturam
induit, uti infra docebitur.

Q.

118. Hæc Ubique & semper ut K Germanorum
sonat.

119. Sunt autem hoc loco regulæ notandæ tres:

1. Quonquam absque U scribitur.

2. Nisi vocali aliqua adjuncta Q. U. nunquam
absolvunt syllabam.

3. Nunquā præter unicum eoq, dictionē claudit

N

R. Li-